

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 251.713 van 1 oktober 2021
in de zaak A. 233.548/XIV-38.686**

In zake: Rohnny MAES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joost Bosquet
kantoor houdend te 2650 Edegem
Mechelsesteenweg 326
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de POLITIEZONE 5379 ALKEN-BORGLOON-
HEERS-KORTESSEM-WELLEN
2. de POLITIEZONE 5380 TONGEREN-HERSTAPPE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Geelen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 mei 2021, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

1. het besluit van het politiecollege van de politiezone Alken-Borgloon-Heers-Kortesseem-Wellen van 15 maart 2021 waarbij HCP G.L. als ter beschikking gestelde van de PZ Tongeren-Herstappe wordt aangesteld als waarnemend korpschef en waarbij verzoeker wordt ontheven van zijn functie als waarnemend korpschef en wordt aangesteld als vervangend korpschef ingeval van verhindering van HCP G.L.;

2. het besluit van het politiecollege van de politiezone Tongeren-Herstappe van 16 maart 2021 waarbij Korpschef G.L. ter beschikking wordt gesteld als waarnemend korpschef aan PZ kanton Borgloon.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 september 2021, om 13.45 uur.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valérie De Bruyckere, die *loco* advocaat Joost Bosquet verschijnt voor verzoeker en advocaat Thomas Christiaens, die *loco* advocaat Koen Geelen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met ingang van 1 januari 2014 wordt verzoeker aangesteld als waarnemend korpschef van de PZ Alken-Borgloon-Heers-Kortesseem-Wellen.

3.2. Op 15 maart 2021 beslist het politiecollege van deze politiezone verzoeker met ingang van 1 april 2021 uit zijn functie van waarnemend korpschef te ontheffen en HCP G.L., als ter beschikking gestelde van de PZ Tongeren-Herstappe, aan te stellen als waarnemend korpschef.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.3. Op 16 maart 2021 beslist het politiecollege van de PZ Tongeren-Herstappe HCP G.L. als waarnemend korpschef ter beschikking te stellen aan de PZ Alken-Borgloon-Heers-Kortessems-Wellen.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.4. Met een aangetekend schrijven van 7 april 2021 heeft verzoeker in het kader van het bestuurlijk toezicht tegen beide bestreden beslissingen klacht ingediend bij de gouverneur van de provincie Limburg.

3.5. Met beslissingen van 16 juni 2021 vernietigt de gouverneur van de provincie Limburg zowel de eerste als de tweede bestreden beslissing. Verzoeker is van deze beslissingen in kennis gesteld met een aangetekend schrijven op 17 juni 2021.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie van niet-ontvankelijkheid – voorwerp van de vordering

4. Met een e-mail van 25 juni 2021 en vervolgens een brief van 8 juli 2021 heeft verzoeker meegedeeld dat ingevolge een door hem ingediende klacht binnen het kader van het bestuurlijk toezicht de bestreden beslissingen door de gouverneur van de provincie werden vernietigd. Hij stelt dat hij evenwel “geen weet of kennis heeft van het voornemen van de politiezones om deze beslissingen van de provinciegouverneur desgevallend aan te vechten voor Uw Raad”. Uit de bij die mededelingen gevoegde beslissingen blijkt dat de gouverneur inderdaad tot vernietiging van beide beslissingen is overgegaan bij beslissingen van 16 juni 2021 en dat hiervan kennis werd gegeven aan verzoeker

bij schrijven van 17 juni 2021. Volgens verzoeker, zo stelt hij op de terechtzitting, dienen de kosten daarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding gelet op die inmiddels tussengekomen nietigverklaring door de toezichthoudende overheid ten laste van de verwerende partijen te worden gelegd.

5. Desgevraagd, beaamt de raadsman van de verwerende partijen op de terechtzitting van 22 september 2021 dat de bestreden beslissingen werden vernietigd door de gouverneur en dat er door de verwerende partijen geen annulatieberoep tegen die beslissingen van de gouverneur zijn ingesteld zodat die definitief zijn en de vordering tot schorsing zonder voorwerp is komen te vallen. Hij meent evenwel dat verzoekers vordering “voorbarig” was en de kosten, daarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding ten laste, komen van verzoeker.

Beoordeling

6. De Raad van State kan in een kort geding slechts een beperkt onderzoek wijden aan ontvankelijkheidsexcepties. Een verzoekende partij kan er zich immers minder behoorlijk tegen verweren dan in een procedure ten gronde. Daarom past het in een kort geding dat de Raad van State deze excepties eerder zou verwerpen dan aannemen tenzij indien zijn beperkt onderzoek uitwijst dat een dergelijke exceptie een hoge graad van ernst vertoont.

Hoewel, te dezen, uit het administratief dossier niet blijkt dat ook de verwerende partijen in kennis zijn gesteld van de vernietigingsbeslissingen van de toezichthoudende overheid, noch wanneer dat is gebeurd, is door de raadsman van de verwerende partijen ter terechtzitting formeel verklaard dat tegen deze beslissingen waarvan de verwerende partijen kennis hebben, geen vernietigingsberoep bij de Raad van State werd ingediend waardoor deze definitief zijn geworden. Hij voegt daaraan nog toe dat verzoekers vordering bijgevolg geen voorwerp meer heeft en moet worden verworpen met dien verstande dat, anders dan verzoeker vraagt, de kosten, daarin begrepen de

rechtsplegingsvergoeding, ten laste van verzoeker moeten worden gelegd omdat zijn vordering voorbarig was.

Verzoeker betwist deze exceptie niet. Hij betwist enkel de tenlastelegging van de kosten.

In de huidige stand van het geding lijken de bestreden beslissingen inderdaad reeds definitief met terugwerkende kracht uit de rechtsordening te zijn verdwenen zodat zij niet langer kunnen worden geschorst.

De aldus door de verwerende partij opgeworpen - maar desnoods ook ambtshalve op te werpen - exceptie die niet wordt betwist, vertoont een dergelijke graad van ernst dat ze reeds in de huidige stand van de procedure moet worden opgeworpen.

7. De exceptie is gegrond.

V. Kosten

8. Wat de vraag van verzoeker tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft wordt de bijdrage in de betaling van de kosten bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een oktober tweeduizend eenentwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Kaat Leus,	waarnemend voorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Kaat Leus